

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ φείμνηστος Ζαχμῆς ἐκλήροδότησεν ἀποθνήσκων τῷ ἐξαδέλφῳ αὐτοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη τὸν κάλαμον, δι' οὗ ὑπέγραψεν ἐν ἔτει 1898 τὸ πρωτόκολλον περὶ Κρήτης. Τὸν ἱστορικὸν τοῦτον κάλαμον πρόκειται, καθ' ἃ λέγεται, νὰ χρησιμοποίησῃ μετ' οὐ πολὺ ὁ κληρονόμος πρὸς ὑπεργραφὴν εὐγνώμονος ἀποδοχῆς τῶν ὅσα ἠθέλησεν νὰ δωρῆσῃ ἡμῖν ἡ Τουρκία.

Κατ' ἄλλους πάλιν ὁ κ. Κουμουνοῦρος, οὐδεμίαν ἔχων ὀρεξιν, ἔστω καὶ προσκαίρου ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἐψιθύρισεν εἰς τὸ ὠτίον τῶν ἐνταῦθα πρέσβων, ὅτι κατ' ἀπρχίτητον ὄρον πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἀποκοπῆς τῆς Ἡπείρου ζητεῖ παρ' αὐτῶν τὸ ἐξῆς: Νὰ ὑποκριθῶσιν αἱ δυνάμεις καταναγκασμὸν τῆς Ἑλλάδος, ἄσπως χορηγηθῆ αὐτῷ εὐσχημος πρόφασις ὑποχωρήσεως ἀπέναντι τοῦ τόπου, ὡς δὲ καὶ πρὸ τριετίας.

Θεωρῶν τις τὸ πλῆθος τῶν πληρούντων τὰς ἀγυιάς τῆς πρωτεύουσος νεωστὶ προβιβασθέντων βιβλιοφόρων καὶ εἰκάζων ἐκ τοῦ παρελθόντος τὴν πιθανῶς ἀναίμακτον λύσιν τῆς διαφοράς ἡμῶν πρὸς τοὺς Τούρκους, ὀρέγεται νὰ εἴπῃ, ὅτι, ὅπως ἐν Γαλλίᾳ «Tout finit par des chansons», οὕτω καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ πάντα τελειῶνται διὰ προβιβασμῶν.

Εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν πρῶτεινοντα τῷ ἡγέτῃ τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνέντευξιν, ὅπως διασκεφθῶσι κατὰ τὴν κρίσιμον τυχόν στιγμήν ὑπὲρ σωτηρίας τῆς πατρίδος, ὁ κ. Τρικούπης, ἐνθουμούμενος τὴν σθηθεῖσιν αὐτῷ πρὸ τριετίας πετσωματικὴν πεγίδα, ἔκρινεν εὐλογὸν ν' ἀπαντήσῃ λατινιστί: «Non bis in idem».

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

Εἶδα, μωρὲ Γιάννη, ὅς τῆς ἐφημερίδαίς πῶς μαζὶ με τοὺς ἄλλους ποῦ φεύγουμε τώρα τὰ τάγματα πρέπει νὰ πάνε κι' ὅλοι οἱ ἀποσπασμένοι. Τί τοὺς θέλουμε πάλι αὐτούς; δὲν μᾶς τοὺς ἀφήνανε ἐδῶ;

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Σπυρόδομεν νὰ καθητυχάσωμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ἐκείνους, οἵτινες τυχὸν ἀνηύχουσι περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἑλληνισμοῦ. Δύνανται νὰ κριμῶνται ἀμέριμνοι ἀναλογιζόμενοι, ὅτι τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος, ὃν πρόκειται ν' ἀνυλάθωμεν ἐξασφαλίζει πλέον ἢ ἐπαρκῶς ἢ τῶν ὑπουργῶν εὐθύνη, ἥς τὴν ἀξίαν καὶ τὸ μέγεθος ἐξαιρῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων εἶπεν:

«Ὁ κ. Σωτ. Πετιμεζᾶς ἔλεγε πρὸ ὀλίγου· ἀσκεφθῆτε πτὰ τῆς εὐθύνης, διότι ἡ εὐθύνη ἔσται θάνατος». Ἡ εὐθύνη ἐπὶ τοιούτων πραγμάτων εὐρηται ἐν τῇ συνειδήσει πτῶν ἀνθρώπων καὶ ὅστις αἰσθάνεται, ὅτι ἐν τοιαύταις περιστάσεσι κυβερνῶν τὴν χώραν ἔβλαψεν αὐτήν, ἐν τῷ θανάτῳ εὐρίσκει παρηρυθίν καὶ οὐχὶ τιμωρίαν».

Ἐπομένως, ἂν μετὰ νέων ἔκδοσιν τῆς ἐπὶ Δομοκὸν ἐκστρατείας, ἴδωμεν τὰς μὲν ἐκτάσεις τῶν γαιῶν τῶν περὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν σπουδαίως ἐπηρεζήμενας καὶ ἐπιδιορθωμένας, αὐτὸν δὲ τοῦτον δροσερώτερον καὶ βροδοκοκκινώτερον εἶπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, πρέπει νὰ τὸν ὀρηθῶμεν καὶ νὰ τὸν οἰκτερώμεν, διότι ἡ ἐν τῇ ζωῇ δικτήρησις του τὸν στερεῖ τῆς πρηγορίας, τὴν ὁποῖαν ἠδύναντο νὰ εὕρῃ ἐν τῷ θανάτῳ.

Καὶ ἀληθῶς, ἔπρεπε νὰ ὑπερτιμηθῇ ἡ ἀξία τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης καὶ νὰ θεωρηθῇ ἀνωτέρα καὶ τοῦ θανάτου, διότι ἄλλως μετὰ μίαν ἀποτυχίαν ἀγῶνος, ἐνῶ διακυβεύεται ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπαρξίς τοῦ τόπου, ἠδύναντο πολὺ εὐλόγως οἱ κκ. ὑπουργοί, μιμούμενοι τὸ παράδειγμα ἀρχαίου τινὸς προκατόχου των, νὰ μᾶς εἴπωσι ἀπάρετε τὸ πετσί μᾶς, τὸ δὲ πετσί τῶν κκ. ὑπουργῶν, ὅσον πολυτίμον καὶ ἂν ὑποτεθῇ, δὲν δύναται βεβιαίως νὰ θεωρηθῇ ἰσάξιον πρὸς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἥτοι πρὸς τὸ πετσί ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Πάλιν ἀνταποκριτὴς τις τῆς πονηρᾶς Ἑλλάδος ἀποκαλῶν πτεὶ διπλωματικόν τι κατόρθωμα δῆθεν τοῦ ἀρχηγῷ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δι' οὗ ἔφερε ἐκ νέου ἀνω κατῶ τὰ μυστικὸς συμβούλις τῆς Εὐρώπης καὶ ἐσπράξαν τὴν Τουρκίαν ἐκ τῆς ὑποβολῆς τῶν γνωστῶν παραχωρήσεων. Οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἑλλάδος γνωρίζουσιν, ὅτι ἀπὸ πενταετίας ἤδη, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἐντεῦθεν διαβάσεως τοῦ πείγματος τῆς Οὐάλλης ἀπερχομένου εἰς Ἰνδίας, μέχρι σήμερον δὲν ὑπάρχει Ταυλερπὴν δικὸν στρατήγημα, δὲν ὑπάρχει διπλωματικὴ ἐπιτυχία, ἢ δὲν κατόρθωσεν ὁ διπλωματικὸς ἡμῶν Σκαπῆνος. Δυστυχῶς οἱ ταχυδακτυλουργοὶ καὶ σχοινοβάται ἀγῶνές του ἐσπράξαν ἐπὶ τέλει διὰ τῆς παρουσίας πλήρους ἀποτυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ὑπὸ διπλωματικὴν ἐποψίν, ἥτις ὀλογομένως εἶναι μοναδικὴ ἐν τοῖς διπλωματικοῖς χρονικοῖς Pas de chance Mr Tricoupi.

Ὁ κ. Μπούμπουλης ἐφκρμόζων τὰς περὶ ἀπολύτου καὶ σχετικῆς δυνάμεως ἐπιστημονικὰς θεωρίας, δι' ὧν ἀπέδειξε φρούδους πάντας τοὺς ἀντιφρονούντας, κατὰγίνεται νὰ μεταβάλῃ εἰς *factotum* τὰ πολεμικὰ ἡμῶν πλοῖα. Πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ σχεδίου τούτου πηρήγγειλε τὴν κατασκευὴν ἐπωτίδων διὰ τὴν πρῶην σταφιδαγωγὸν καὶ ἤδη ὀπλιταγωγὸν «Μπουμπουλίνων» ἀντὶ ἐβδομηκοντακισχιλίων δραχμῶν, ὅπως ἐπ' αὐτῶν ἀναρτῶσιν τορπιλοφόρους ἀτμικάτους. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πηρηλασίαν τῶν ἐπωτίδων, ἐξετάσεως γενομένης ἐβεβαιώθη, ὅτι ἡ «Μπουμπουλίν» οὐδ' εἰς τὸ βάρος αὐτῶν ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ, τούτου δ' ἕνεκα ἐχρησιμοποιήθησαν αὗται τοποθετηθεῖσαι εἰς τὸ βῆθος τοῦ πλοίου ὡς *σαβούρα*. Ἄν ὁ κ. ὑπουργὸς ἐκ μεγάλης μετριοφροσύνης δὲν ὑποτιμᾷ τὸ βάρος αὐτοῦ. ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι θὰ χρησιμοποιήτῃ καὶ ἐκυτόν, τοποθετούμενος παρὰ τὰς ἐπωτίδας, ἔστω δὲ βέβηκος, ὅτι ἡ ὑπηρεσίᾳ του αὐτῆ θὰ ἦναι ἡ ἀρίστη τῶν ὅτων ἄχρι τοῦδε προσέφερον εἰς τὴν πατρίδα.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς κκ. ἐμπόρους, ὅταν δημοσιεύσῃ τὰς ἀγγελίας των νὰ μὴ συντάττωσιν αὐτάς σατυρικῶς, ὡς τὴν ἐξῆς παραδείγματος χάριν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς 17 Μαρτίου:

«ΕἰΦΗ ἀξιωματικῶν τοῦ περὶ τοῦ εἰς τιμὰς λίαν εὐθηνῶς... πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα σιδηρικῶν τοῦ κ. Γ. Ἀγραφιῶτη.....»

Ἐκ τῆς ὁποίας εἰμπορεῖ τις ξένος, ἀγνοῶν ἵτως τὸν ἅγιον ἐθνικισμὸν, ὑφ' οὗ κατεχόμεθα, νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι τὸν ἀντικεῖν ἐν ἀχρηστία ἐσκωρίκωσαν τὰ ξίφη τῶν κκ. ἀξιωματικῶν καὶ οἶονεϊ ἀχρηστὰ πλέον, ἕνεκα τῆς πολιτικῆς, πωλοῦνται εὐθηνῶς εὐθηνῶς ὡς σιδηρικά διὰ τοῦ κ. Ἀγραφιῶτη. Ἔτσι θὰ πάρωμεν τὰ ἄγραφα, κ. Ἀγραφιῶτη;

Ὁ τριακοσιόδραχος τὸν μῆνα Δέφνερ καὶ ἠδικημένος!
 Ἐν παραρτήματι τοῦ ἀριθμοῦ 72 τῆς Αὐγουστιαίας *Allgemeine Zeitung* ἐδημοσιεύθη ἐκτενὴς διατριβὴ ἑνὸς κάποιου J. S. ἐπιγραφομένη «Ὁ Γερμανικὸς φιλελληνισμὸς». Ἐν αὐτῇ ὁ συγγραφεὺς ὁμολογῶν, ὅτι οἱ Ἕλληνες παραπονοῦνται, ὅτι ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ δὲν ὑποστηρίζει θερμῶς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ψυχρότητα ταύτην, διότι δῆθεν, λέγει, οἱ Ἕλληνες ἀγνωμότως ἐφέβησαν πρὸς τοὺς Γερμανοὺς! Παράδειγμα τῆς ἀγνωμοσύνης των φέρει τὸν Ὄθων καὶ .. τὸν κ. Δέφνερ! Ἐρευνῶν δηλαδὴ διὰ μακρῶν ὁ κ. J. S. τὰ ἔργα τοῦ κ. Δέφνερ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν λέγει, ὅτι ἐκ τῶν κόπων του οὐδὲν ἀπήλκυσεν εἰμὴ πικρίας, ὅτι ὁ κ. Δέφνερ τυγχάνει παρηγηγωνισμένος, οὐδὲν ἀπολαμβάνων ἀπὸ τῆς ὑψηλείας, ἣν μόνην δημοσίαν θέσειν ἔχει.

Ἐντεῦθεν καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ κ. Δέφνερ πρέπει νὰ διορισθῇ καθηγητὴς, ὅπως ἐκανοποιηθῇ ὁ συμπολίτης τοῦ ἀειμνήστου Ὄθωνος καὶ ἐξευμενισθῇ συνεπῶς ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ.

ΔΙΚΗ ΜΑΚΡΑΚΗ

Κατὰ τὴν ἐναρκσίαν:
 ΠΡΟΕΔΡΟΣ (φορῶν ἀκόμη τὰ μαῦρα χειρόκτιά του). Τὸ ὄνομά σου;
 ΜΑΡΤ. Ἡλίος Βλαχόπουλος.
 ΠΡΟΕΔΡ. Τὸ ἐπάγγελμά σου;
 ΜΑΡΤ. Ἐξόριστος εἰς τὰς Σποράδας.

ΕἰΣΑΓΓ. Παρηλακῶ, κ. πρόεδρε, νὰ ἐπιβάλητε εἰς τὸν κατηγορούμενον νὰ μὴ ὁμιλῇ δι' ὑποθέσεων καὶ συμπερασμάτων, ἀλλὰ ξηρά, ὅπως τὸν ἐρωτῶμεν, διότι ὑποθέσατε ὅτι ὁ κ. Μακράκης.....

ΜΑΚΡΑΚ. Μά, κ. πρόεδρε, εἶπεν ἄνευ ὑποθέσεων.

ΠΡΟΕΔΡ. Λοιπὸν δὲν ἐδιδάσκετε τὸ τρισυπόστατον;...

ΜΑΚΡ. Τὸ τρισύνθετον θέλετε νὰ εἰπῆτε;

ΠΡΟΕΔΡ. Ἔστω τὸ τρισύνθετον.

ΜΑΚΡ. Ὅχι, δὲν ἐδιδάσκομεν.

ΠΡΟΕΔΡ. Ἀλλὰ τί ἐλέγχατε περὶ τοῦ τρισυποστάτου;

ΜΑΚΡ. Περί τοῦ τρισυνθέτου θέλετε νὰ εἰπῆτε;...

Ὁ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΒΩΡΟΣ. Δικαί νὰ μὴ ἔχητε γυναικίως ἐξομολογητρίκας; Ἐπρεπε νὰ φρονιζήτε καὶ περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Ἄν θέλῃ κανεὶς δύναται νὰ γείνη μέλος τοῦ συλλόγου τοῦ Μακράκη καὶ νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν πρότασιν, ἥτις δυνατὸν νὰ γείνη δεκτὴ.

Sidurwam.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἡ παντελής ἑλλησις ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ φύλλου, πολιτικοῦ ἔργου καὶ φιλολογικοῦ, ἐπιτελεσθὴν τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημίνης ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ εἰς ἐκδοσὶν αὐτῆς. Ὅτι δὲ δὲν ἀπέτυχε μέχρι τοῦδε μαρτυροῦσιν οἱ ἐξ πρῶτοι ἀριθμοὶ αὐτῆς.
 Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ἐν ὁδῷ Ἑριστείδου, οἰκίᾳ Βακαλοπούλου, παρὰ τοῖς Ἁγίοις Θεωδώροις καὶ παρὰ τοῖς κκ. Μαρῖνω, ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ καὶ Μ. Κατσίπαλη, ἐν ὁδῷ Αἰόλου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΕΑΣ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 10, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 12 καὶ τῷ ἔξωτερον φρ. 15.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρῆ.